

Asya

– GürhanGürses · 21 Mart 2013

Asya bana: "Seni sevmiyorum." dediği gün mevsim kışa dönmüştü kalbimde. Umuda dair açan çiçeklere, meyveye duran hayallere don vurdu birden. Bu kadar tesir edeceğini aklıma bile getiremezdim. Etti hem de nasıl etti? Aşkın içine etti Asya. Üç kuruşluk keyfimizi hiç etti. -Seni Allah'a havale ediyorum, dedim cılız bir sesle. O da: -Havale ücretini vereyim, diye dalgaya aldı beni. Canın sağ olsun diyecektim diyemedim. İçimde kaldı ona dair her şey öylece. Canın kahrolsun dedim gizlice.Canım yanıyordu çünkü onunki de yanaydı kavlimce. Canım çıkıyordu onunki de çıkaydı isteğimce.

Asya ne asiydin sen! Ne Doğuluydun ama! Ne doğruydun, ne dobraydın ya! Ne doğurgandın öyle: Ne kelimeler, ne oyunlar ne hikâyeler saklıydı sende!

Asya, astın beni aşkın ipine ıslak bir çamaşır gibi kurusun diye. Sözlerin mandalım oldu ipten kurulanayım diye, gözyaşı okyanusumda özün sandalım oldu kurtulayım diye.

Aşk üzere yazan benim Asya, yaşayan sensin. Aşk hastalığına yakalanan benim ilacı alan sensin.

Şimdi senin kıtana yolculuk yapmak istiyorum, Asya'yı seviyorum senden dolayı, gezip görmek istiyorum coğrafyanı. Bu yolculuk sana mıdır şimdi? Yoksa kıtana mı? Bileti senden mi alacağım şimdi? Kesecek misin biletimi? Bu aşkta son sözü sen söyleyeceksin belli! Kes biletimi, ver pasaportumu sevdiğime dair. Vizelerini kaldır bana, dolaşmayayım sen ülkesinde âşıkane bir şekilde. İltica etmeyeyim durup dururken sana. Bu aşkın mültecisi olmayayım yok yere.

-Sana zerre miskal merhametim yok, dedi Asya. Şaştım bu işe! İçim buz kesti, soluğum kesildi, betim benzim attı, aklım yattı, kalbim hızlı hızlı attı. Yaşamıyor gibiydim. Hava buz kesti birden. İnceden giyinmişim, üşüyordum sanki! Asya'nın sözlerini giyinmişim aslında! Asya, kuzey kutbun oldun bu aşkta! Küresel aşka döndük sayende! Nutkum tutuldu bu laftan sonra! Uzaklaştım ondan veda bile etmeden. Belli etmeden kaçtım, hoşça kal demeden! Etrafa küfürler saçtım, yağmura gözyaşlarımı kattım, içimi kanattım, aşkça kal demeden!

Asya! Elazığ'ın sokaklarını arşınladım bu gece. Hava ayaz kesmişti, yokluğun buz kesmişti. Çok da umurundaydım sanki! Yürüyordum gayriihtiyari. Ayaklarım nereye adım atarsa oraya hem de! Aklım başımda değildi, isyan halindeydim. Halil Sezai şarkısı formatındaydım.

İnsanlar gelip geçiyordu yanı başımda. El ele kol kola insanlar geçiyordu sarmaş dolaş. Bana çarpanlar, beni sıyırıp geçenler, gülenler, acele edenler, çekirdek çıtlatanlar, halka tatlı yiyenler, pusetli kadınlar, pusesiz erkekler! İnsanlar akıyordu Gazi Caddesi'nde. İnsanlar yaşıyordu Köfteciler Sokağı'nda.

Kapalıçarşı'da seyyar satıcılar biten aşklar için kına satıyordu yakmak için!

Hepsi ucuzdu bu aşk gibi. Hepsi kelepirdi bu aşk gibi. Hepsi ikinci eldi.

Asya! Az değil ya çektirdiklerin, sabır taşı olsaydı yerimde çatlardı. Terkin acıyı acıya kattı. Etkin fazlaydı. Olmayaydı daha iyiydi lakin!

Alıp başımı cehennemin dibine gidesim var şimdi Asya.

Cehennemın dibini bilir misin sen ve benimle gelir misin?

Davetime icabet eder misin Asya?

Bak bu kadar içten çağırmanın bir daha!

Bu kadar kal demem kal gelirken bana!